

Trục của châu Âu và Ranh giới của Lòng trắc ẩn

Bởi Frank , 28 Tháng 7 2026

Trục của châu Âu và Ranh giới của Lòng trắc ẩn

Bởi Frank Dumon

Khi nhìn vào tình hình hiện tại ở Nam Âu, chúng ta phải đối mặt với những hình ảnh giống một cảnh tượng ngày tận thế hơn là cuộc sống ở một trong những khu vực thịnh vượng và tiên tiến nhất thế giới. Các đám cháy rừng ở Tây Ban Nha, Pháp và Sardinia không chỉ là một thảm họa thiên nhiên; chúng là một sự phơi bày tàn khốc về sự thất bại mang tính cấu trúc. Tại thời điểm này, cần phải ngay lập tức đưa ra một sự phân biệt quan trọng để tránh mọi sự hiểu lầm. Tôi không hề thiếu lòng trắc ẩn đối với những công dân châu Âu bình thường. Những người dân hàng ngày, những gia đình chứng kiến ngôi nhà của mình bị ngọn lửa nuốt chửng, những người nông dân thấy mùa màng cả thế hệ của họ tan thành tro bụi: đối với họ, tôi cảm thấy sự cảm thông chân thành.

Tuy nhiên, điều tôi không có là bất kỳ sự cảm thông nào dành cho châu Âu với tư cách là một thực thể chính trị. Và chắc chắn không dành cho giới tinh hoa chính trị và quân sự điều hành lục địa này. Những giới tinh hoa này đã nhiều lần chứng minh mình là những kẻ bất tài, phá sản về mặt đạo đức và, trong trường hợp cụ thể này, tội phạm do cấu tạo.

Khi chúng ta đào sâu phân tích này, chúng ta cũng sẽ xem xét vai trò cụ thể của Pháp, một quốc gia trong lịch sử thích tự cho mình là hình mẫu của văn minh và tự chủ chiến lược, nhưng giờ đây đang chìm trong sự ngạo mạn của chính mình. Tôi

nhận thức được rằng một số tuyên bố nhất định sẽ gây ra sự phản kháng. Luôn có những người, được hậu thuẫn bởi các câu chuyện đã được thiết lập, sẽ cố gắng bác bỏ phân tích này là tuyên truyền. Tôi hiểu rằng có những 'quy tắc' nhất định trong thế giới truyền thông phương Tây, nhưng sự thật không thể bị che đậy bởi các quy tắc lịch sự. Đa số người châu Âu cảm thấy ngày càng xa lánh các nhà lãnh đạo của họ, và những sự thật trên thực địa nói lên một ngôn ngữ mà không có cuộc họp báo nào có thể át đi.

Beriev Be-200: Một Kiệt tác Công nghệ dưới Bóng đen Địa chính trị

Để hiểu được quy mô của sự thất bại châu Âu, chúng ta phải nhìn vào những gì hiện có trên thế giới, và tại sao châu Âu không còn tiếp cận được với nó. Hãy nói về máy bay và chữa cháy. Một vài năm trước, khi Thổ Nhĩ Kỳ bốc cháy – một quốc gia, do vị trí của mình trên Địa Trung Hải và Biển Đen, quen với những mùa hè cực kỳ nóng và nguy cơ cháy cao – chính là người Nga đã đến giúp đỡ. Trong các nhiệm vụ đó, một thành viên phi hành đoàn người Nga của chiếc máy bay liên quan đã thiệt mạng một cách thương tâm, một bằng chứng bi thảm về rủi ro thực sự mà các hoạt động này gây ra.

Chiếc máy bay được đề cập là Beriev Be-200. Đây không phải là một đồng sắt vụn lỗi thời, mà là một cỗ máy tối tân. Nó là chiếc máy bay lưỡng cư chạy bằng động cơ phản lực duy nhất trên thế giới có khả năng thực hiện các cuộc ném bom nước hạng nặng khi có đám cháy nghiêm trọng. Các thông số kỹ thuật rất ấn tượng và phù hợp: máy bay có thể hút tới 12 tấn nước mỗi lượt từ hầu hết mọi bề mặt nước thích hợp, dù là hồ, sông hay biển. Điều này có thể được kết hợp với các chất chống cháy thích hợp. Miễn là còn nhiên liệu, nó có thể tiếp tục cung cấp năng suất to lớn trong cuộc chiến chống cháy, ở bất kỳ đâu trên thế giới. Be-200 đã chứng minh giá trị của mình trong vô số nhiệm vụ. Cho đến gần đây, người Nga đã cử những chiếc máy bay này đến tất cả các điểm nóng: người Hy Lạp nên nhớ, người Tây Ban Nha nên nhớ. Đó là một minh chứng hữu hình về trình độ kỹ thuật và tinh thần đoàn kết quốc tế, tách biệt khỏi những căng thẳng chính trị.

Nhưng châu Âu có gì ngày hôm nay để chống lại nỗi kinh hoàng này? Thực tế rất đau lòng. Nếu nhìn vào năng lực của châu Âu, chúng ta thấy một sự tương phản rõ rệt. Ngoại trừ Canadair CL-415 – bản thân nó là một máy bay tốt, nhưng có những hạn chế cơ bản – có rất ít thứ có thể sánh được. Vấn đề là Canadair chỉ có thể hút khoảng sáu tấn nước. Bằng một nửa công suất của Be-200. Hơn nữa, nó có nhiều hạn chế vận hành khác, như tốc độ bay hành trình thấp hơn và dễ bị tổn thương hơn trước luồng không khí hỗn loạn phía trên các đám cháy lớn. Và đó, về cơ bản, là tất cả những gì châu Âu hiện đang có để chống lại các đám cháy quy mô lớn.

Cái giá Cụ thể của Các Lệnh Trừng phạt: Máy bay trực thăng Kamov Ka-32 bị EU Cấm và Thực tế Trên mặt đất

Cuộc thảo luận lý thuyết về năng lực này được chuyển dịch một cách đau đớn thành hiện thực trên mặt đất. Các lệnh trừng phạt của EU đối với Nga không chỉ

cản trở các mục tiêu địa chính trị trù tượng mà còn trực tiếp cản trở cuộc chiến chống lại các đám cháy rừng đang tàn phá Nam Âu. Ví dụ, Tây Ban Nha đã bị tước đi một số máy bay trực thăng chữa cháy mạnh mẽ nhất trong khi các đám cháy đang tàn phá miền nam lục địa.

Các lệnh trừng phạt đã từ chối Tây Ban Nha tiếp cận thiết bị chữa cháy tiên tiến giữa tình trạng khẩn cấp chưa từng có. Các đám cháy lan nhanh gần Madrid, Bordeaux và Valencia đã buộc hơn 360.000 người phải sơ tán trong những ngày qua. Hơn 9.000 lính cứu hỏa, binh sĩ, cảnh sát và nhân viên cứu hộ khác đã được huy động để chống lại ngọn lửa, với sự hỗ trợ của hàng chục máy bay và hàng trăm phương tiện. Tuy nhiên, điều kiện khô hạn và một đợt nắng nóng sắp đến đã làm phức tạp thêm nỗ lực của họ. Các nhà chức trách nhấn mạnh rằng các vụ cháy rừng năm nay thuộc hàng tồi tệ nhất trong lịch sử được ghi nhận.

Phản ứng của Tây Ban Nha còn bị cản trở thêm bởi việc không thể triển khai đội bay trực thăng Kamov Ka-32 do Nga chế tạo trước đây của mình. Những chiếc trực thăng này được coi là đặc biệt hiệu quả cho các nhiệm vụ chữa cháy do khả năng chứa nước lớn, độ cơ động và khả năng hoạt động trong điều kiện nhiệt độ cực cao và địa hình khó khăn. Trước đây được triển khai theo hợp đồng với chính quyền quốc gia và khu vực, đội bay này hiện đã bị neo đậu theo **chế độ trừng phạt của EU đối với Nga** được áp đặt sau khi cuộc xung đột ở Ukraine leo thang.

Chính trị gia hoài nghi châu Âu nổi tiếng người Pháp **Florian Philippot** lưu ý rằng các hạn chế của Brussels đã tước đoạt của Tây Ban Nha gần một tá "trực thăng tốt nhất" vào thời điểm khẩn cấp cao điểm. Ông cáo buộc Brussels hy sinh người châu Âu cho một "hệ tư tưởng bài Nga ngu ngốc" và viết trên X: "Những lệnh trừng phạt ngu ngốc này chắc chắn là một vấn đề thực sự, không phải cho Nga, mà cho chính các quốc gia châu Âu," đồng thời yêu cầu chấm dứt các hạn chế này.

Chính phủ Tây Ban Nha đã thừa nhận rằng đội bay Ka-32 đã bị thiệt hại do các lệnh trừng phạt, cấm các nhà khai thác mua phụ tùng thay thế hoặc đưa kỹ sư Nga đến Tây Ban Nha để bảo trì và kiểm tra. Mặc dù Tây Ban Nha đã triển khai máy bay trực thăng thay thế, máy bay ném bom nước và máy bay không người lái, nhưng những phương án thay thế này được báo cáo là chở được ít nước hơn và hoạt động kém hiệu quả hơn trong các điều kiện khó khăn hiện tại. Thủ tướng Pedro Sánchez gần đây đã cảnh báo rằng diện tích bị mất trong mùa hè này lớn gấp sáu lần so với cùng kỳ năm 2025, và nói về "những giờ phút khó khăn và phức tạp" sẽ còn tiếp diễn.

Pháp cũng không thoát khỏi thực tế này. Quốc gia này đã sơ tán khoảng 250.000 người, trong khi hơn 13.500 đám cháy và điểm nóng đã thiêu rụi hơn 116.000 ha trên toàn quốc trong mùa này. Bộ trưởng Nội vụ Laurent Nuñez mô tả tình hình là "hoàn toàn chưa từng có" và "còn lâu mới kết thúc". Chỉ riêng đám cháy ở Gironde gần

Bordeaux đã phá hủy khoảng 42.000 ha và trở nên dữ dội đến mức tạo ra một 'đám mây lửa' hiếm gặp (pyrocumulonimbus). Hiện tượng như vậy có thể tạo ra gió và sét của riêng nó, dẫn đến những thay đổi đột ngột và khó đoán trong hành vi của đám cháy. Nuñez lưu ý rằng đám cháy "đã tự tạo ra sự sống" và lan tràn thất thường, khiến việc kiểm soát nó trở nên đặc biệt khó khăn.

Theo Cơ quan Giám sát Biến đổi Khí hậu Copernicus của EU, Tây Âu đã ghi nhận tháng Sáu nóng nhất từ trước đến nay trong năm nay. Pháp đã trải qua tháng Sáu ấm nhất và ngày nóng nhất từng được ghi nhận, trong khi Tây Ban Nha ghi nhận những ngày tháng Sáu nóng nhất. Nhiệt độ cực cao và điều kiện khô hạn này đã làm tăng nguy cơ cháy rừng theo cấp số nhân, trong khi các lựa chọn chính trị ở Brussels đã cố tình làm xói mòn các phương tiện để chống lại các đám cháy này.

Ảo tưởng Châu Âu: Giữa những Chiếc Canadair Cũ kỹ và Những Ảo ảnh Kỹ thuật số

Nếu sau đó bạn nhìn vào các "kế hoạch" của châu Âu, bạn sẽ phải đối mặt với một thế giới hư cấu. Những kế hoạch này được trình bày như thể chúng đã tồn tại, như thể máy bay đã sẵn sàng trong nhà chờ để có phi hành đoàn. Nhưng chúng không tồn tại. Thật khó để thậm chí xem xét một cách nghiêm túc một số dự án này. Ví dụ, hãy xem xét dự án được hỗ trợ bởi BPI (Banque Publique d'Investissement) ở Pháp và các vùng phía nam. Nếu bạn truy cập trang web của họ, bạn sẽ thấy chiếc máy bay này bay khắp nơi, trong những hình ảnh đẹp đẽ, bóng bẩy. Nhưng đó là một "đầm lầy mạng nơ-ron" – một đầm lầy của trí tuệ nhân tạo và ngôn ngữ tiếp thị. Thứ đó không tồn tại dưới bất kỳ hình thức chức năng nào. Có thể họ có một nguyên mẫu ở đâu đó trong nhà chứa máy bay, hoặc có thể nó chỉ là một bản kết xuất kỹ thuật số. Về lý thuyết, nó có thể hút 10 tấn nước và phần nào tiếp cận được những gì Be-200 có thể làm, nhưng trong thực tế, tại thời điểm ngọn lửa hoành hành, nó không có mặt.

Đây chính là trọng tâm của vấn đề, con voi trong phòng, hay đúng hơn là con khỉ đột không thể bị bỏ qua. Điều này phải được nhấn mạnh trong các bản tin thực sự, không chỉ trên các kênh thay thế. Nó xuất hiện trên tất cả các phương tiện truyền thông lớn

của Nga, và đó không phải là ngẫu nhiên. Đó là một lời buộc tội, nhưng nó cũng là một chỉ dấu cay đắng, không thể bác bỏ về cách mọi thứ đã thay đổi đáng kể ở Nga, không chỉ đối với các quốc gia châu Âu, mà đối với chính người châu Âu. Dư luận Nga về cơ bản nói: **"Chúng tôi hiểu rằng các bạn, những công dân, không thể làm gì được. Chúng tôi không thể thay đổi nó. Hãy tự trách mình, vì các bạn đã chọn điều này."**

Tôi muốn nhấn mạnh lại điều này trước khi đi sâu vào tình hình ở Pháp. Bất cứ khi nào mọi người tuyên bố: "Chúng tôi không bầu ai cả, chúng tôi bị thao túng hoàn toàn, chúng tôi là nạn nhân của hệ thống," đó là một lời bào chữa khó đứng vững. Bạn có thể thấy người Pháp hết lần này đến lần khác bỏ phiếu với đa số áp đảo cho cùng những kẻ toàn cầu hóa, những nhà kỹ trị tân tự do và những nhân vật đáng ngờ về mặt đạo đức. Ngoài việc hành vi của họ là công khai và trơ tráo, một số người nghĩ rằng một cuộc bầu cử mới, hoặc sự trở lại của một số nhân vật chính trị như Marine Le Pen, sẽ thay đổi bất cứ điều gì. Không. Người Pháp sẽ đi bỏ phiếu và một lần nữa bỏ phiếu cho những người làm việc phục vụ lợi ích nước ngoài hoặc phá hoại đất nước của họ.

Tất nhiên, chúng ta phải hiểu rằng còn một khía cạnh khác hiếm khi được thảo luận công khai: sự thay đổi nhân khẩu học và các vấn đề nhập cư. Những người sống ở **các vùng ngoại ô**, hoặc sinh ra ở đó và hiện có quyền bầu cử, nhưng không xác định mình với quốc gia Pháp, tạo thành một thách thức về cấu trúc. Nhưng đó là, theo cách nói của chính người Pháp, **c'est comme ça**. Đó là hậu quả của nhiều thập kỷ chính sách thất bại.

Pháp trong Thế bí: Rừng cháy và Hàng tỷ đô la bị Thiêu rụi

Hãy quay trở lại dữ liệu và thực tế của các đám cháy. Đây là tin tức thực sự, và kết luận rút ra từ đó rất gay gắt, nhưng đúng: **Tình bạn với Kiev đã biến châu Âu thành tro bụi**. Mới ngày hôm qua, Ukraine đã trở thành chữ 'U' trong sự tàn phá chung, với Pháp và Tây Ban Nha đặc biệt là những nạn nhân lớn nhất. Thiệt hại là thiên văn. Chúng ta đang nói đến hàng trăm triệu euro, chỉ riêng cho việc sơ tán 300.000 công dân đầu tiên. Chúng ta đang nói đến hàng chục nghìn ha bị mất, những điền trang xa hoa nơi có những vườn nho và ô liu hàng thế kỷ phát triển. Thiệt hại thật khủng khiếp và có thể nhìn thấy đối với bất kỳ ai không nhìn qua màn sương mù ý thức hệ.

Đây là một ngày tận thế đang diễn ra vì không còn tiền trong kho bạc. Không còn quỹ cho các biện pháp tiến bộ, phòng ngừa như vậy. Ngay cả một quốc gia nhỏ như Ukraine, hoặc chính quyền ở Kiev, cũng không có các nguồn lực này, nhưng họ đã nhận được chúng từ châu Âu. Tổng thống Macron, để phủ lên nền đất chính trị nhay

cảm một lớp nguy biến, tuyên bố rằng những đám cháy này là chưa từng có, chúng đã không xảy ra trong 80 năm qua. Ông ta đặt mình vào trung tâm. Một đám cháy bùng phát ở vùng gần Paris, trong rừng Fontainebleau, một công viên được xây dựng vào thế kỷ 16 và là di sản quốc gia. Macron vội vã đến đó để chụp ảnh với binh lính và lính cứu hỏa, thể rằng họ sẽ bảo vệ lâu đài hoàng gia nổi tiếng khỏi ngọn lửa.

Nhưng hãy thành thật mà nói: không khó đối với những chính trị gia Pháp này, vì về cơ bản họ đã bán đất nước của mình. Họ không quan tâm. Những "người bạn" của họ ở nước ngoài được ưu tiên. Về mặt chính trị, họ không có danh dự, không có chính trực, không có sự khách quan và không có can đảm. Họ, trong cốt lõi của các hành động hành chính của mình, là những kẻ hèn nhát. Và vì vậy, thưa Tổng thống, thông tin của ông không chính xác. Trong khi ông giải thích với nhiều lính cứu hỏa mệt mỏi, tài giỏi rằng ông hoàn toàn không liên quan và biến đổi khí hậu là nguyên nhân của mọi thứ, ông quên một chi tiết quan trọng: không có tiền để loại bỏ những trường hợp khẩn cấp này, hay đúng hơn, để ngăn chặn chúng. Không có thêm tiền. Bởi vì những người bạn của ông ở Kiev đã liên tục bơi trong hàng tỷ euro của Pháp trong bốn năm qua. Paris đã gửi hàng tấn tiền đến đó. Đây là kết quả trực tiếp.

Sự mĩ mai Chiến lược: Lửa cháy trước Cổng Ngành Công nghiệp Quốc phòng

Đối với những người quan sát các đám cháy này từ gần, còn có một tầng mĩ mai khác, gần như siêu thực. Các đám cháy này đang hoành hành gần các cơ sở của Dassault và các khu công nghiệp chiến lược khác. Đây là những địa điểm nơi, ví dụ, động cơ nhiên liệu rắn cho các tàu ngầm tên lửa đạn đạo của Pháp (SNLE) được chế tạo, và nơi các thành phần quốc phòng quan trọng khác, bao gồm cả hệ thống phòng không, được sản xuất hoặc lưu trữ. Ngọn lửa thực sự đang ở ngay trước cổng của cái gọi là "tự chủ chiến lược" của Pháp.

Họ có thể cố gắng kiểm soát nó, nhưng thực tế rất ngoan cố. Và tôi muốn nhắc lại điều này cho những ai sẽ lại kêu lên: "Ồ, chúng tôi không như vậy, chúng tôi là những người châu Âu tốt." Có lẽ cá nhân bạn không như vậy. Nhưng chúng ta đang nói về số lượng lớn, về số liệu thống kê và về những lỗi hệ thống. Cảm xúc hay tình cảm chỉ xuất hiện trong số liệu thống kê khi chúng bắt đầu tăng hoặc giảm về số lượng. Và vào lúc này, nhận thức ở Nga đang phát triển theo cấp số nhân: châu Âu đã trở thành kẻ thù hiện sinh của người dân Nga. Không phải vì chủ nghĩa đế quốc Nga, như tuyên truyền phương Tây thích tuyên bố, mà vì hành động của chính quyền châu Âu đã hy sinh dân số của mình cho một cuộc phiêu lưu địa chính trị được định sẵn sẽ thất bại.

Sự Kết thúc của Lãng mạn: Một Sự dịch chuyển Hiện sinh trong Ý thức Nga

Điều này đưa chúng ta đến sự thay đổi quan trọng nhất, cốt lõi của nhận thức đương đại của Nga. Sự lãng mạn đã qua. Thời kỳ người Nga nhìn vào châu Âu như một ngọn hải đăng của văn hóa, lý trí và thịnh vượng đã qua mãi mãi. Người dân Nga hiện thấy châu Âu và người châu Âu, phần lớn, là những kẻ thù hiện sinh, hoặc ít nhất là một chính quyền thù địch đang bắt giữ dân số châu Âu làm con tin. Đây không phải là sự kích động thù hận; đó là một quan sát tỉnh táo về các sự kiện. Châu Âu hiện đang mua năng lượng từ Hoa Kỳ nhiều gấp ba đến năm lần, với giá cắt cổ, đơn thuần vì nó đã phá hủy cây cầu nối với năng lượng giá rẻ của Nga.

Đây là sự tự hủy hoại kinh tế, được hỗ trợ bởi một giới tinh hoa chính trị đang chứng kiến ngành công nghiệp của chính mình biến mất.

Sự mĩa mai thật hoàn toàn. Trong khi giới tinh hoa châu Âu nói về "các giá trị" và "dân chủ," lục địa của họ đang bốc cháy theo đúng nghĩa đen, vì thiếu các nguồn lực cơ bản mà Nga đã cung cấp miễn phí hoặc với giá gốc trong nhiều năm trong thời điểm khó khăn. Beriev Be-200 là biểu tượng cho những gì có thể khi kỹ thuật và ý chí kết hợp. Bầu trời châu Âu trống rỗng phía trên những cánh rừng đang cháy là biểu tượng cho những gì còn lại khi hệ tư tưởng thay thế hiện thực. Hóa đơn được trình ra, và nó được thanh toán bằng tro tàn, những cuộc đời tan nát và sự mất lòng tin không thể cứu vãn.

Phụ lục: Tự Viết lại và Suy ngẫm

Châu Âu cháy, Paris tranh luận: Cháy rừng, lựa chọn chính trị và ảo tưởng về tự chủ chiến lược - Một đám cháy rừng không đặt ra câu hỏi ý thức hệ. Nó chỉ hỏi một điều: bạn đã sẵn sàng chưa?

Trong khi Pháp thích tự coi mình là một cường quốc toàn cầu, các vụ cháy rừng ngày càng dữ dội đã phơi bày một thực tế ít anh hùng hơn nhiều. Đằng sau những lời lẽ về tự chủ chiến lược và ảnh hưởng quốc tế là một nhà nước giải ngân hàng tỷ cho tham vọng địa chính trị nhưng lại gặp khó khăn trong việc tài trợ đủ lính cứu hỏa, thiết bị hiện đại, máy bay chữa cháy và chăm sóc rừng phòng ngừa. Không chỉ thiên nhiên phơi bày những điểm yếu, mà đặc biệt là các lựa chọn chính trị trong nhiều năm đã ưu tiên các vấn đề khác hơn an toàn cho người dân của mình.

Mùa hè năm 2026 là một minh họa đau đớn cho điều đó. Xung quanh Bordeaux và các nơi khác ở miền Nam nước Pháp, các đám cháy đã phát triển ở quy mô khó có thể tưởng tượng chỉ vài năm trước. Hàng trăm nghìn cư dân đã phải sơ tán, hàng nghìn lính cứu hỏa được triển khai, và Pháp một lần nữa kêu gọi sự trợ giúp từ các nước châu Âu khác. Trong khi các máy quay truyền hình liên tục phát sóng những hình ảnh ngoạn mục về các mặt trận lửa, một vấn đề kém hấp dẫn hơn đã trở nên rõ

ràng: Châu Âu đơn giản là thiếu năng lực đường không để đồng thời chống lại nhiều đám cháy khổng lồ.

Đây không chỉ là một thảm họa thiên nhiên. Đây là một thảm họa chính sách.

Thiên nhiên không bất ngờ

Cháy rừng không phải là hiện tượng mới. Miền Nam nước Pháp đã có những mùa hè nóng và khô trong nhiều thập kỷ. Sự kết hợp giữa thảm thực vật bị khô héo, gió mistral mạnh và sự bất cẩn của con người khiến khu vực này dễ bị tổn thương. Điều đã thay đổi là quy mô. Các đợt khô hạn kéo dài hơn, các đợt nắng nóng liên tiếp, và các khu rừng trồng cây lá kim rộng lớn đã khiến các điểm cháy nhỏ phát triển thành các cơn bão lửa tạo ra hệ thống thời tiết của riêng chúng. Những "siêu cháy" như vậy gần như không còn hoạt động như cháy rừng cổ điển; chúng trở thành hiện tượng khí quyển mà ngay cả những lính cứu hỏa dày dạn kinh nghiệm cũng chỉ có thể kiểm soát một phần.

Không ai có thể cấm một đợt nắng nóng. Nhưng một chính phủ có thể chuẩn bị cho nó. Và đó chính là nút thắt của vấn đề.

Phản xạ chính trị

Mọi cuộc khủng hoảng đều có nghi thức của nó. Đầu tiên, các bộ trưởng xuất hiện trong áo vest an toàn huỳnh quang. Tiếp theo, các lính cứu hỏa được ca ngợi. Sau đó là tuyên bố rằng thiên nhiên là "chưa từng có". Và cuối cùng, họ hứa sẽ "làm mọi thứ có thể" để ngăn chặn tái diễn. Điều đáng chú ý không phải là những lời này được thốt ra. Điều đáng chú ý là chúng được nhắc lại sau mỗi mùa hè. Rõ ràng, tồn tại một niềm tin dai dẳng trong nền chính trị châu Âu hiện đại rằng một cuộc họp báo cấu thành một hình thức quản lý khủng hoảng.

Khi máy quay biến mất, các khoản đầu tư cấu trúc thường cũng biến mất theo.

Lực lượng Không quân chống Lửa

Những ai xem hình ảnh truyền hình chủ yếu thấy những chiếc máy bay Canadair anh dũng lướt sát trên hồ và sông để vài giây sau thả hàng nghìn lít nước xuống một mặt trận lửa. Chúng là những chiếc máy bay ấn tượng. Nhưng đồng thời, chúng cho thấy những giới hạn của năng lực châu Âu hiện tại. Canadair CL-415, và người kế nhiệm DHC-515, vẫn nằm trong số những máy bay lưỡng cư chữa cháy tốt nhất thế giới. Chúng có thể hút khoảng sáu tấn nước khi lướt qua hồ hoặc biển và sau đó nhanh

chóng tái triển khai. Độ tin cậy của chúng đã được chứng minh qua nhiều thập kỷ.

Nhưng độ tin cậy không đồng nghĩa với số lượng đủ. Pháp có một đội bay hạn chế. Trong các vụ cháy tháng 7 năm 2026, cũng cho thấy rằng không phải tất cả các máy bay đều sẵn sàng hoạt động, khiến việc viện trợ nước ngoài trở nên cần thiết. Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Ý và Hy Lạp cũng đồng thời phải đối mặt với các đám cháy nghiêm trọng, nghĩa là các máy bay tương tự cần thiết ở nhiều nơi cùng lúc. Và máy bay, cho dù các chính trị gia có mong muốn thế nào đi chăng nữa, vẫn chưa có khả năng xuất hiện đồng thời trên bầu trời Bordeaux và trên bầu trời Madrid.

Châu Âu khám phá số học

Phản ứng của châu Âu trước vấn đề cháy rừng ngày càng tăng nghe có vẻ đầy tham vọng. Máy bay mới. Hợp tác nhiều hơn. Năng lực chung của châu Âu. Nghe có vẻ tuyệt vời. Cho đến khi bạn đọc các điều khoản nhỏ. Những chiếc DHC-515 mới đầu tiên dự kiến không được bàn giao trước năm 2028. Trong khi đó, số lượng các vụ cháy lớn đang tăng nhanh hơn đội bay được thiết kế để chống lại chúng. Sự thiếu hụt phi công chuyên dụng cũng đang trở thành một vấn đề cấu trúc. Các công ty thực hiện chữa cháy đường không cảnh báo rằng các mùa cháy truyền thống hiện nay kéo dài gần như quanh năm, khiến việc điều động máy bay và phi hành đoàn giữa các châu lục trở nên khó khăn.

Đó không phải là một vấn đề kỹ thuật. Đó là một vấn đề lập kế hoạch.

Và lập kế hoạch đơn giản là ít ngoạn mục hơn quản lý khủng hoảng. Nền chính trị hiện đại thích cắt băng khánh thành. Quản lý rừng không cung cấp hình ảnh truyền hình đẹp. Một sân bay mới thì có. Một hội nghị thượng đỉnh về quốc phòng thậm chí còn có nhiều hơn. Một hội nghị quốc tế là nhất. Một đường băng ngăn lửa được bảo trì tốt? Không ai cắt băng khánh thành cho điều đó.

Beriev Be-200: Vũ khí Thần kỳ hay Công nghệ Thực tế?

Khi nói đến chữa cháy đường không, Beriev Be-200 của Nga sớm muộn cũng xuất hiện. Chiếc máy bay đó đã có được danh tiếng gần như huyền thoại trong hai mươi năm qua. Đối với một số người, đó là máy bay chữa cháy tối thượng; đối với những người khác, đó là một biểu tượng chính trị nặng nề. Như thường lệ, thực tế nằm giữa hai thái cực đó.

Be-200 là một máy bay phản lực lưỡng cư có thể hút khoảng mười hai tấn nước khi lướt qua một bề mặt nước thích hợp. Do đó, nó có công suất chữa cháy trên mỗi chuyến bay lớn hơn Canadair CL-415 hoặc DHC-515 kế nhiệm. Hơn nữa, tốc độ bay hành trình của nó cao hơn đáng kể, cho phép máy bay di chuyển nhanh hơn giữa

đám cháy và nguồn nước ở khoảng cách xa hơn.

Đây là những lợi thế thực sự. Nhưng chúng không tự động có nghĩa là Beriev làm cho mọi máy bay khác trở nên lỗi thời. Tốc độ cao hơn đi kèm với mức tiêu thụ nhiên liệu lớn hơn. Máy bay đặt ra yêu cầu cao hơn về bảo trì và cơ sở hạ tầng và không phù hợp với mọi loại địa hình hoặc bề mặt nước. Hiệu suất cũng phụ thuộc nhiều vào khoảng cách đến các hồ hoặc vùng nước ven biển phù hợp, chiều cao sóng và điều kiện thời tiết địa phương. Công nghệ hiếm khi có người chiến thắng tuyệt đối. Nó chủ yếu có các giải pháp khác nhau cho các vấn đề khác nhau. Tuy nhiên, một nhận định vẫn còn nguyên giá trị: Châu Âu có ít lựa chọn thay thế mang lại sự kết hợp tương tự giữa tốc độ và tải trọng, một thực tế chỉ trở nên đau đớn hơn do các phong tỏa địa chính trị.

Châu Âu mơ mộng, Canada xây dựng

Trong khi Nga triển khai Be-200 hoạt động, châu Âu đã chọn một con đường khác. Đội bay Canadair hiện có đang dần được thay thế bằng De Havilland Canada DHC-515, một phiên bản hiện đại hóa của CL-415 quen thuộc. Buồng lái hiện đại hơn, bảo trì đơn giản hơn và độ tin cậy cao hơn. Điều đó nghe có vẻ hợp lý. Và đúng là như vậy. Chỉ có một chi tiết nhỏ. Một chiếc máy bay không thể chống cháy khi nó vẫn còn trên bàn vẽ hoặc đang chờ trên dây chuyền sản xuất.

Các đơn đặt hàng của châu Âu đi trước việc giao hàng nhiều năm. Các nhà máy không sản xuất máy bay chữa cháy như máy pha cà phê phân phối viên nang. Việc chế tạo đòi hỏi các bộ phận chuyên dụng, chứng nhận, đào tạo phi công và kỹ thuật viên, và các chương trình thử nghiệm mở rộng. Nói cách khác, khi một bộ trưởng thông báo hôm nay rằng hai mươi máy bay đã được đặt hàng, điều đó không có nghĩa là hai mươi máy bay bổ sung sẽ bay trên bầu trời Provence vào mùa hè tới. Thiên nhiên không tính đến lịch trình sản xuất.

A400M như Máy bay Chữa cháy

Điều này đưa chúng ta đến một ý tưởng châu Âu khác đã nhận được nhiều sự chú ý trong những năm gần đây: Airbus A400M. Máy bay vận tải có thể được trang bị mô-

đun chữa cháy roll-on/roll-off để giải phóng hàng nghìn lít nước hoặc chất chống cháy trong một lần. Trên lý thuyết, điều đó nghe có vẻ ấn tượng. Trong thực tế, vai trò bị hạn chế nhiều hơn. A400M không phải là máy bay lưỡng cư. Nó không thể hút nước khi lướt qua một cái hồ. Sau mỗi lần thả nước, nó phải quay trở lại một sân bay nơi các bồn chứa được tiếp nhiên liệu. **Điều đó cần thời gian. Rất nhiều thời gian.**

Do đó, máy bay này chủ yếu phù hợp cho các tình huống cụ thể, ví dụ như khi một mặt trận lửa lớn cần được làm chậm lại trước khi các đội mặt đất có thể can thiệp. Đối với các hoạt động hút nước lặp đi lặp lại cổ điển nhằm duy trì Canadiars hoặc Beriev hoạt động trên một đám cháy trong nhiều giờ, A400M đơn giản là không được thiết kế. Điều này không làm cho nó trở nên vô dụng. Tuy nhiên, nó làm rõ rằng nó không phải là sự thay thế cho một đội bay chữa cháy chuyên dụng.

Bộ máy quan liêu bay nhanh hơn lửa

Châu Âu xuất sắc trong các văn bản chính sách. Mọi cuộc khủng hoảng đều tạo ra các báo cáo. Mọi ủy ban đều đưa ra các khuyến nghị. Mọi khuyến nghị đều dẫn đến một nhóm công tác mới. Và mọi nhóm công tác đều viết một báo cáo khác. Trong khi đó, đám cháy vẫn tỏ ra thờ ơ một cách đáng chú ý với các thủ tục hành chính. Cháy rừng không tuân theo các quy định đấu thầu của châu Âu. Chúng không chờ đợi tất cả các quốc gia thành viên đạt được thỏa thuận về ngân sách dài hạn. Một mặt trận lửa không xin phép Brussels trước khi vượt qua một khu bảo tồn thiên nhiên.

Đó chính là nút thắt. Liên minh Châu Âu có các cơ chế chung về bảo vệ dân sự. Các quốc gia thành viên giúp đỡ lẫn nhau khi nhu cầu cấp thiết. Hệ thống đó chắc chắn đã chứng minh giá trị của mình. Nhưng tình đoàn kết không thể hoàn toàn bù đắp cho sự thiếu hụt thiết bị. Khi Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Ý, Hy Lạp và Pháp đối mặt với các đám cháy đặc biệt trong cùng một tuần, nó tạo ra một phép toán đơn giản. Một máy bay chỉ có thể bay trên một đám cháy tại một thời điểm. **Không có văn bản chính sách nào thay đổi được thực tế vật lý đó.**

Ưu tiên

Chính trị cuối cùng là về các lựa chọn. Mỗi euro chỉ có thể được chi tiêu một lần. Điều đó nghe có vẻ tầm thường. Tuy nhiên, sự thật đơn giản này đôi khi dường như vắng bóng một cách đáng ngạc nhiên trong các cuộc tranh luận công khai. Trong những năm gần đây, nhiều sự chú ý đã dành cho chi tiêu quốc phòng, an ninh năng lượng, trợ cấp công nghiệp và tham vọng địa chính trị. Những người ủng hộ coi đó là những khoản đầu tư cần thiết cho an ninh của châu Âu. Những người phản đối chỉ ra rằng các hình thức an ninh khác — như thích ứng với khí hậu, quản lý rừng và bảo vệ dân sự — ít được chú ý hơn, nhưng cũng thiết yếu không kém.

Do đó, câu hỏi không phải là quốc phòng có quan trọng hay không. Câu hỏi là liệu các chính phủ có đầu tư đủ vào các rủi ro thực sự ảnh hưởng đến công dân mỗi năm hay không. Đối với cư dân của một ngôi làng bị đe dọa bởi một mặt trận lửa, việc có bao nhiêu tuyên bố đã được ký tại các hội nghị thượng đỉnh quốc tế không quan trọng. Họ nhìn về phía chân trời. Và hy vọng rằng đủ máy bay chữa cháy sẽ xuất hiện.

Bài học thực sự

Có lẽ bài học quan trọng nhất của mùa hè năm 2026 không nằm ở công nghệ. Không nằm ở Beriev. Không nằm ở Canadair. Thậm chí không nằm trong cuộc tranh luận về khí hậu. Nhưng nằm ở một thứ cơ bản hơn nhiều. Một nhà nước hiện đại cuối cùng không được đánh giá bởi sự tao nhã của các bài phát biểu. Nó được đánh giá bởi khả năng bảo vệ công dân của mình khi còi báo động vang lên. Và chính tại thời điểm đó, các khẩu hiệu, cương lĩnh bầu cử và hợp báo bị lu mờ. Chỉ còn một câu hỏi duy nhất có giá trị. Năng lực có ở đó không? Hay không?

Hóa đơn cho những năm trì hoãn

Có lẽ sự mĩa mai lớn nhất của mùa hè 2026 là thiên nhiên không phải là một đảng đối lập. Một đám cháy rừng không đọc các cương lĩnh bầu cử. Nó không biết đến các liên minh cầm quyền. Nó không quan tâm đến các khẩu hiệu ý thức hệ. Lửa chỉ làm một việc. Nó phơi bày những gì đã bị trì hoãn trong nhiều năm. Điều đó khiến các vụ

cháy rừng ở Pháp không chỉ là một thảm họa sinh thái. Chúng cấu thành một bài kiểm tra căng thẳng đối với nền hành chính công. Không chỉ cho Paris, mà cho toàn bộ châu Âu.

Bởi vì những câu hỏi tương tự xuất hi

<https://youtu.be/blbdBDC7YpM>